

melse, der forbyder at nyde de indkøbte Varer i umiddelbar Nærhed af Udsalgstedet, men jeg tror ikke, det i og for sig vil være nogen hemmende Bestemmelse; derfor vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod at gaa med til Ændringsforslagene under Nr. 31 og 32, saa meget mere som dette at drive Handel med spirituøse Drikke ikke paafører den bevillingshavende den allermindste Bekostning. Det er ikke det samme Forhold som det, der gælder for dem, der skulle oprette Gæstgiveri, indrette Lokaler o. s. v.

Hvad angaar den Erstatning, som for Fremtiden skal betales af de Bevillingsfonds, der skulle oprettes, vil jeg henstille, om det ikke var rimeligt, naar en Kommune forlanger Afstemning angaaende et bestaaende Gæstgiveri paa Landet, at Kommunen da kom til at deltage ret betydeligt i at erstatte Familien det Tab, som den maatte lide. Naar Kommunen fik en saadan Erstatningspligt, vilde den betænke sig to Gange paa at nedlægge et Gæstgiveri, og det forekommer mig, at det kunde være ret gavnligt. Jeg har den Opfattelse, som jeg ogsaa udtalte i Fjor, at Kroerne ikke ere lagte for den paagældende Kommunes Skyld, men for de rejsendes Skyld, og jeg mener, at det er fuldt ud rimeligt, at Folk, hvis Virksomhed bestaar i at rejse paa Landet, kunne finde et Sted, hvor de kunne føle sig tilfredse og faa den Forplejning, som de ønske. Jeg indser overhovedet ikke, hvorfor der gøres denne Forskel paa Land og i By. Naar man i Byerne, hvor Forholdene ganske vist ere noget anderledes, tillader, at Beværtninger med spirituøse Drikke oprettes endog op til et Antal af en for hver 350 Indbyggere, forekommer det mig mærkeligt, at man paa Landet, hvor der er mange Mile mellem hvert Beværtningssted, endda vil søge at indskrænke disse. Det forekommer mig, at det ikke udelukkende er kommunale Hensyn, der her gøre sig gældende. Det er derfor, jeg mener, at der, naar en Kommune vil have en saadan Kro nedlagt, skal kræves noget større Interesse for Sagen, end det foreliggende Lovforslag med sine Ændringsforslag kræver. Jeg skal ikke yderligere forlænge Debatten herom; jeg vil kun ønske, at det til tredje Behandling maa blive taget under Overvejelse; om der ikke var Grund til at gøre Betingelserne noget skrappere, naar det gælder Nedlæggelsen af de Forretninger, der have faaet Bevilling for et betydelig længere Tidsrum.

Jeg kunde have ønsket, at Lovforslaget

var kommet til at indeholde den Bestemmelse, som blev antydet af den ærede Ordfører for Udvalget, nemlig en Bestemmelse om Ret til i alle Tilfælde at forene Beværterbevilling med Gæstgiveri paa Landet. De praktiske Forhold ere i Virkeligheden saaledes nu, at der kun maa serveres for dem, der bo i Gæstgiveriet, og for rejsende. Man kan spørge en hvilken som helst Gæstgiver eller Kromand, man vil, ude paa Landet, og han vil sikkert erkende, at han hver eneste Dag overtræder disse Bestemmelser, fordi han ikke er i Stand til at skelne imellem, hvilke Gæster der bor i Kommunen, og hvilke der er rejsende. Vedkommende Gæst kan ogsaa komme i Følge med en rejsende, og saa kan Værten dog ikke sige, naar de ville have en Bajer eller noget at spise: Ja, den anden kan faa det, men du kan ikke. Man vilde være bedre tjent med at lave Loven saaledes, at man ikke skulde behøve disse bevidste eller ubevidste Lovbrud, begge Delé foregaa sikkert. Derimod havde jeg ikke noget imod, at man satte meget strenge Bestemmelser for Overtrædelser af de Rettigheder, der ere forbundne med et saadant Gæstgiveri. Jeg skulde ikke have noget imod, om man fastsatte ret store Mulktter, og at man, hvis Overtrædelserne gentoges nogle Gange, fratog en saadan Mand hans Ret til at drive en saadan Beværtning. Der er vist ikke andet, der kan forslaa. Politiet kan jo ikke staa der til enhver Tid, og Sognefogderne ere undertiden ogsaa temmelig slappe i Retning af at undersøge den Slags Ting. Men hvis Kroen eller Gæstgiveriet drives paa en daarlig Maade, kan det dog ikke skjules i Længden, og jeg kender ogsaa Eksempler paa saadanne Forhold. Derfor mener jeg, at Bestemmelserne burde være strenge, og at de vedkommende skulde holde sig dem fuldstændig efterrettelige. Jeg skal i Øjeblikket ikke udtale mig videre.

Bjerre: Jeg har tilladt mig i Betænkningen at udtale, at jeg tager Forbehold saavel overfor visse Udtalelser i Betænkningen som overfor en hel Række af de stillede Ændringsforslag. I Stedet for at indlade mig paa at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget, eller Underændringsforslag til de af Udvalget stillede Ændringsforslag har jeg forbeholdt mig ganske kort her i Salen at udtale de Anskuelser, jeg nærer, med den Bagtanke, at da hele Sagen jo skal afgøres i et Fællesudvalg, er det temmelig ønskeligt at stille Ændringsforslag her i dette